

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Der er blandt folketingets partier bred enighed om, at det er energipolitisk ønskværdigt, at der sker øget udnyttelse af indenlandske brændsler og vedvarende energikilder. Dette skal bl.a. ses i lyset af de samfundsmæssige fordele, såsom et forbedret miljø, valutabesparelser, øget forsyningsikkerhed og teknologisk udvikling, som disse energikilders anvendelse medfører i forhold til importerede brændsler som kul og olie.

Dette forhold skal endvidere ses i sammenhæng med, at folketingets energipolitiske udvalg på foranledning af energiministeren i beretning af 18. marts 1985 tilkendegav, at anvendelsen af indenlandske energiressourcer skal have en særlig prioritet i varmeplanlægningen. Der lægges således vægt på en øget anvendelse af naturgas og lokale energiressourcer.

Gennemførelsen af samfundsmæssigt attraktive kollektive varmforsyningsprojekter baseret på indenlandske energikilder samt andre projekter baseret på vedvarende energi er i flere tilfælde direkte beroende på, at der tilvejebringes hensigtsmæssige finansieringsvilkår og herunder sker en billiggørelse af projekternes brugeromkostninger. Dette er især af betydning de første år efter etableringen af nye projekter og efter større renoverings- og udbygningsprojekter på eksisterende anlæg.

Dette hænger sammen med, at i de områder af landet, der ikke kan forsynes med naturgas eller overskudsvarme fra større, sammenhængende forsyningsystemer, er virkeliggørelsen af varmeplanlægningen vanskelig, især i de tilfælde hvor relativt store investeringer skal deles af et mindre antal forbrugere, og hvor omkostningerne for den enkelte derfor kan blive et problem. Dette forhold gør sig bl.a. gældende ved etablering af nye fjernvarmesystemer f.eks. i forbindelse med halmudnyttelse, eller hvor etablerede fjernvarmesystemer står over for store renoverings-, omlægnings- og udbygningsarbejder. For større kombinerede vedvarende energianlægs vedkommende kan der desuden være

en vis teknologisk usikkerhed forbundet med anlægsinvestering.

En tværministeriel arbejdsgruppe nedsat under energiministeriet til at undersøge disse forhold afgav den 25/11 1985 en »Redegørelse om mulighederne for en forbedring af finansieringsvilkårene for samfundsmæssigt attraktive kollektive varmforsyningsprojekter m.v.«. Denne redegørelse er tilstillet folketingets energipolitiske udvalg.

Under en forespørgselsdebat den 11/2 1986 om fremme af vedvarende energi og forbedrede finansieringsforhold for vedvarende energianlæg (F 22) drøftede folketinget problemerne på grundlag af en redegørelse fra energiministeren. Debatten viste bred politisk enighed om de af energiministeren omtalte rammer for forbedrede finansieringsvilkår. Der blev i forlængelse heraf vedtaget en dagsorden, der bl.a. pålagde regeringen at fremsætte lovforslag til gennemførelse af forbedrede finansieringsforhold, herunder indeksfinansiering, af vedvarende energianlæg inden den 15. marts 1986.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet på denne baggrund og med de ovennævnte formål.

2. De gældende regler

Efter den gældende realkreditlovgivning belånes kollektive energiforsyningsanlæg efter reglerne for ejendomme til industri og håndværk.

I ejendomme, hvis belåningsværdi ikke overstiger den såkaldte enhedsprioriteringsgrænse (p.t. 2,2 mill. kr.), yder enhedsprioriteringsinstitutterne lån inden for en lånegrænse på 60 pct. af værdien af grund og bygninger. I ejendomme, hvis belåningsværdi overstiger enhedsprioriteringsgrænsen, yder enhedsprioriteringsinstitutterne lån inden for en lånegrænse på 35 pct., mens Industriens Realkreditfond yder lån i intervallet 35-60 pct.

De gældende regler sonderer imellem grund og bygninger på den ene side og maskiner og andet tilbehør, herunder ledningsnet, på den anden side. Der kan ydes indeksslån alene til opførelse af ejendomme til industri og håndværk og kun på grundlag af værdien af grund og bygninger, mens maskiner og nødvendigt tilbehør kun kan belånes med